

FEMADÁČEK

ROČNÍK 5

DNE 25. 9. '98 ČÍSLO 4

Dostavník z Lordsburgu v semináři D3.

Větší části naší skupiny se toto představení velmi líbilo. Té menší části skupiny vadilo - zmatečný děj, kráva uprostřed milostné scény. Všichni se shodli, že loutky herců byly zbytečné, ale výtvarné řešení bylo velmi pěkné. Celé naší skupině se líbily kostýmy, písničky a dobré nápady (jak vlál za dostavníkem, jízda dostavníkem, rakvičky pro indiánky). Byla to vtipná parodie na příběhy ze starého západu. Všechny nás zaujal herecký výkon pianisty. K tématu představení jsme se dostávali delší dobu a pro sebe jsme si ho pojmenovali jako nostalgické vzpomínky na zašlou slávu minulých dob a příběhů z nich.

- seminář D3 -

Seminář A v neděli dopoledne

Na program Dostavník z Lordsburgu v podání Loutkového divadla RADOST z Brna. Předností této diskuse byla přítomnost autora předlohy Vladimíra Zajíce, k dovršení úplné spokojenosti snad chyběl jen režisér inscenace Vlastimil Peška.

Autor se přiznal, že text Dostavníku vznikl někdy před čtyřmi lety. Výchozím momentem je povídka Ernesta Haycoxe, pak byl film Johna Forda - z něho postava těhotné ženy. Některé situace jsou i z filmu Jiřího Trnky Árie prerie a do toho jsou zařazeny motivy z dalších různých westernových děl, tak jak jsou všeobecně známy. To byl tedy výchozí moment. Základem inscenace bylo, že budou použity loutky marionety a nikoliv manekýny, které nemohou marionetovou loutku svým technickým vybavením nahradit. Touto Tománkovou (výtvarník loutek) záměnou došlo k určitému významovému posunu a režisér je nemohl zcela využít ku prospěchu inscenace a naplnění myšlenky autora. Autor pochopitelně zná poetiku a styl práce režiséra a vůbec mu neupírá právo na jeho vlastní pohled, jeho vlastní výklad, jeho vlastní řád.

**RADIO
STYL**
90,2 FM

**Mediální partner
FEMAD 1998**

Režisér Aleš Bergman je přesvědčen, že onen řád v režii Dostavníku nebyl zcela čitelný, tak jako např. v "Nituškách" (inscenaci amatérského souboru z Ořechova, se kterým Vlastimil Peška pracuje). Přehrášle režijních nápadů v některých situacích až převálcovaly vlastní hereckou práci a někdy se dokonce zdá, že nápad - gag - překlenul situaci, kdy si režisér nevěděl rady, např. milostná scéna Doca a Henrietty, kterou režisér "rozbouřal" krávou. Přemíra i dobrých gagů vždy nese nebezpečí, že jeden méně povedený smyje účinek řady vtipných a dobrých. Vyskytl se i názor, že divák mohl být sveden ke sledování práce režiséra, která upozadila práci herce.

V závěru diskuse ovšem padlo jasné stanovisko, že představení divadla RADOST se líbilo a hlavně jeho hudební část přinesla radost a uvolnění. Reakci průzkumné skupiny děti tlumočila Eva Kodešová tak, že se dá shrnout do jedné holé věty. Představení se dětem líbilo - příběh, písničky, herci, kostýmy, dekorace - hlavně ujišťující dostavník a přepadení indiánů. Nezapomnělo se pochopitelně ani na krávu.

- zapsal Vlastimil Ondráček -

Přestože je pátek a počíná se druhá část FEMADu, dovolím si vrátit vaši pozornost zpět k minulé neděli. Protože čas je zcela relativní a lidé si jej vymysleli aby věděli od kdy dokdy a co za to (jak pravil Jan Werich) a musíme navázat, když nic jiného tedy alespoň myšlenkou:

Seminář B - neděle dopoledne, řady silně prořídle, ale to není nikterak na závalu, diskuse bude, to si pište:

Loutkové divadlo Radost Brno - Dostavník do Lordsburgu. Po uvítacím slově Milana Schejbala hned k věci:

- je otázka, co jsme to vlastně viděli
- westernový koncert, při čemž vše ostatní zaniklo, příběh se vytratil délka byla sadistická (na hodinu, kdy jsme sledovali představení)
- byla jsem naštvaná při i po představení, někdy mě to i urazilo, nevěděla jsem o čem to je i když jsme se opravdu snažila. Mnoho věcí pro nic za nic.
- nepochopila jsem (a to i mnozí další) k čemu tam byly loutky, naprosto z toho všeho vypadávaly loutky kráva a mimino

A co na to páni lektori? Jenom bych ještě předem dodal, že jsem si dovolil dodat, že původní povídku se stejným názvem dobře znám a je (podle mně) o vztazích lidí různých charakterů (patřících k tzv. Divokému západu) v kritické situaci. A není to povídka ani špatná ani hloupá.

Milan Schejbal: Zábavné divadlo existuje již od středověku, při čemž bylo bráno jako něco zcela pokleslého. Osvobozených si kritici všimli až v určité době. Je samozřejmé, že tento typ divadla je daleko více navštěvován. Ale i zde jsou etické a estetické mantinely, protože divák se chce bavit a je

na nás, abychom sloužili a nikoliv p o s l u h o v a l i. Nesmí se zaměřovat cíl za prostředek. Je to opět věc žánru. Žánr sjednocuje prostředky. Divadelní řád určuje co lze a co nelze použít!

Josef Valenta: Reakce ovšem byla bouřlivá, takže to zabrat muselo alespoň jako celek. Loutky tam asi být musely, protože tento soubor hraje divadlo loutkové a jako takový je veden. Ovšem ve srovnání s Rómeem to vynívá zcela zbytečně.

Alena Urbanová: Všeho bylo moc. Nápady byly, šikovní lidé, ale všeho moc. Libreto mělo být vybíravěji zpracováno, aby postihlo ono jakési okouzlení Divokým západem

A co na to děti? - Naprosto nejasná charakteristika postav. Celkově se moc líbilo pro humor, písničky. Líbily se loutky a jak to bylo celkově uděláno. Absolutně nedokázaly dát dohromady příběh.

A již je tady neděle odpoledne a my - ještě menší co do počtu usedáme - ještě než bude první část FEMADu uzavřena konečným povídáním nad Divadelní společností Kejklíř Praha a balíčkem pohádek pod názvem Stoletku, prostři se v podání Ludka Richtera.

Milan Schejbal rozhodl, že diskusi povede František Zborník, což tento učinil rád.

A já začnu slovy lektorů:

Alena Urbanová - tradice českých a světových pohádek jsou odlišné. Chápu očekávání diváka, protože motivy všech se toulají historií tisíciletí. Ale tyto motivy nebyly vůbec původně míněny pro děti. Proto odrážejí životní realitu včetně krutosti, mají spíše rysy bajek a pověstí. Tyto příběhy nemají konce šťastné - pohádka je řeší s fantazií, ale spravedlivě.

Aleš Bergman - pointy pohádek, které jsme viděli skutečně vrací diváka do reality. Myslím si, že není možno odhadnout reakci na konce - pozitivní nebo negativní. Dost jsem váhal u opakovacích scén v některých pohádkách.

Josef Valenta - ano, ale je třeba po představení s dětmi o všem diskutovat. Je pravda, že nepůsobí stejně jako některé televizní filmy. Velké většině ostatních účastníků vadila pohádka O chaloupce, někteří dokonce předpokládali, že děti nebudou schopny vše přijmout. Hovořilo se i o přílišném stereotypu a přílišném množství pohádek, což ovšem Luděk Richter vysvětlil, protože tyto pohádky předvádí na poutích a nikdy ne v takovém počtu najednou, protože tam je závislý na pozornosti diváků.

Bleší cirkus - Hradec Králové

Oproti Stolečku představení naprosto "šlapalo", podle dětí to bylo pouze předvedení toho, že lidé (herci) něco umějí. A abych nezapomněl na zhodnocení Stolečku dětmi - moc toho neřekly, pohádek bylo příliš mnoho a snažily se i ti starší - odsouvat toto představení na vyšší věk.

Anketa prvního víkendu

Dětské pracovní skupiny

1. Dostavník do Lordsburgu	6 bodů
2. Bleší cirkus	4 body
3. Něžné tragédie	3 body
Stolečku, prostři se!	3 body
4. Radúz a Mahulena	2 body

Lektorský tým

1. Něžné tragédie	17 bodů
Sluníčko a dva kamarádi	17 bodů
2. Stolečku, prostři se!	12 bodů
3. Radúz a Mahulena	11 bodů
4. Dostavník do Lordsburgu	9 bodů
5. Bleší cirkus	8 bodů

- sečetl Ondráček -

Změna je život!

Dnes v pátek 25. října 1998 se neuskuteční představení Loutkářského souboru C Svitavy Bystrouška, liška. Místo něho ve stejném čase t.j. v 19³⁵ hodin na stejném místě t.j. v Sokolovně uvidíme Divadlo STUDNA Hosín a dramatisací Vítězslava Marčíka **Sněhurka a sedm trpaslíků**.

Scénář a režie Vítězslav Marčík

Výprava Jan Šnejdar a Vítězslav Marčík

Výroba loutek Josef Hanuš a Petr Sláma

Hudba Vítězslav Marčík

Účinkují Pepino Kašpar a Alena Švecová-Kašparová

Své představení odvolalo na zítra i Divadlo Drak. V době uzávěrky Femad'áčku se ještě žhavily telefony. Kdo "zaskočí" se té době ještě nevědělo.

- zvěštoval Milan Strotzer -

Zpravodaj 26. ročníku FEMAD v Libici nad Cidlinou 18. - 20. a 25. - 27. září 1998
 Vydává nákladem 100 výtisků z pověření Přípravného výboru FEMAD 1998 redakční rada ve složení: odpovědný redaktor Vlastimil Ondráček, redaktoři: Jiří Hlávka a Štěpánka Mikešová, technická spolupráce Jaroslav Vondruška mladší, grafika a ilustrace: MUDR. Václav Morava.

Cena Kč 2,-